

vates eget Arbejde, og den Del af Værdien, som fremkommer ved Samfundets Arbejde.

Efter min Mening har Staten ingen moralsk Ret til en Forskelsbeskatning, og derved forstaar jeg en Forskelsbeskatning af Værdien af Hensyn til den forskellige Oprindelse, hvorfra disse Værdier stamme; thi kommer man først ind paa det, kommer man efter min Mening ind paa et Skraaplan, idet man i saa Fald vilde erkende, at ret beset have Socialdemokraterne da for saa vidt Ret i deres Opfattelse, at alle Værdier skyldes Samfundet, som det er ganske overordentlig vanskeligt at paavise, i hvor stor Grad de skyldes Samfundet, og i hvor stor Grad de skyldes den private, saa enhver Forskelsbeskatning, saaledes som jeg her har udtrykt det, er efter min Mening en Indrømmelse til den Samfundsopfattelse, for hvilken Socialdemokraterne kæmpe. Jeg maa derfor give det ærede Medlem, som i Gaar havde Ordet, det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), Ret, naar han udtalte, at det er i det hele et Spørgsmaal, om den nuværende Form for Besiddelse af Jord kan forenes med Indførelsen af en Grundværdiskat. Deri kan jeg fuldstændig give det ærede Medlem Ret.

Ud fra disse almindelige Betragtninger, hvor jeg for øvrigt maa henvise til, hvad jeg har skrevet i Betænkningen, maa jeg sige, at jeg har været tilbøjelig til overhovedet slet ikke at gaa til en Beskatning af denne Art. Men jeg skal dertil føje, at i Erkendelse af det delvis beretigede, der kan være i det, vil jeg dog kunne tænke mig at gaa dertil, men paa den Betingelse, at en Værdistigningsskat kun paalægges efter forudgaaende frivillig Overenskomst. Vi kende jo noget saadant fra Slangerupbanen, og jeg kunde ikke tænke mig, at det vilde være umuligt ogsaa at praktisere det for fremtidige Skatter af denne Art, og naar man gjorde dette, vilde jo hele det odieuse ved Skatten være taget bort, idet det saa blev afhængigt af den frivillige Overenskomst, hvorvidt de paagældende Grundejere vilde paatage sig de Byrder, som blev gjorte til Betingelse for, at de kunde opnaa de Goder, hvorom der var Tale. Ud fra denne Betragtning kan for saa vidt et

hvilket som helst Forslag til Lov om denne Skat bruges. Men jeg skal dog tillade mig at fremsætte nogle kritiske Bemærkninger angaaende det Forslag, som er fremsat af Flertallet.

Flertallets Forslag bærer i Motiverne Vidnesbyrd om, at ogsaa Flertallet har følt, at det var et farligt Omraade, man var kommen ind paa, farligt særlig paa Grund af sine Konsekvenser og farligt, fordi det er et ganske nyt og ukendt Omraade. Dette ser man blandt andet deraf, at Flertallet har foreslaaet „Værdistigningsskatten“ afløst af Ordet „Jernbaneskyld“, og jeg antager, at Motivet hertil har været det, at man vilde ligesom indcircle Virkningerne af denne Lov. Det, man derved har villet vise, er, at det, man fra Flertallets Side ønsker, er i Virkeligheden ikke vidtrækkende Konsekvenser af dette Lovforslag, men en Indskrænkning af de Omraader, hvor man agter at gaa videre i den her paabegyndte Retning. Om man nu vil være heldig med at naa det, og om det vil have nogen særlig Betydning, at man har døbt Lovforslaget om til Forslag til Lov om Jernbaneskyld i Stedet for Forslag til Lov om Værdistigningsafgift, skal jeg lade være usagt. Flertallet udtaler i Motiverne følgende: „Det har staaet Flertallet klart, at den Omstændighed, at Skatten efter det anførte er lokal, samt at der her lovgives paa et nyt og uprøvet Omraade, maa opfordre til at gaa særdeles varsomt og lempeligt frem, saaledes at Uretfærdighed og Fejltagelser saa vidt muligt undgaas“. Man ser heri en klar Tilkendegivelse fra Flertallets Side af, at det er et vanskeligt Omraade, man bevæger sig paa, og at det er et Omraade, hvor Uretfærdigheder ikke kunne antages at kunne undgaas, idet Flertallet selv bruger det Udtryk, at de skulle „saa vidt muligt undgaas“. Det er nu ogsaa ganske rigtigt, for Vanskelighederne ved Udførelsen af et saadant Lovforslag som dette i Praksis ville ganske sikkert vise sig at være ganske overordentlig store.

Og naar Flertallet har valgt at vurdere Ejendomme ved de allerede nu bestaaende Ejendomsskylddraad, som jo ere valgte til at vurdere Ejendommene til Ejendomsskyld efter den derom gældende Lov, saa vil jeg dog dertil sige, at selv om disse Menne-